

Harrastustyöryhmä

Anne Vaittinen (puheenjohtaja) Nummelan VPK

Anne Vaittinen Nummelan VPK:sta. Nummelassa olen ollut mukana toiminnassa vuodesta 2014. Kaiken kaikkiaan palokuntavuosia on kertynyt tänä vuonna 38. Nummelassa olen toiminut naisosaston sihteerinä ja vuodesta 2017 lähtien osastonjohtajana. Nummelassa käynnistin varhaisnuoriso-osaston pilotin, joka myöhemmin yhdistettiin osaksi nuoriso-osastoa. Vuodesta 2024 lähtien olen toiminut nuoriso-osaston johtajana.

Olen toiminut Uudenmaan Pelastusliitossa alueen nuorisotyönohjaajana vuosina 2013–2023 sekä ollut mukana naisjaoksen toiminnassa. Vuodesta 2024 alkaen olen toiminut naisjaoksen puheenjohtajana ja vuodesta 2025 lähtien myös Pelastusliiton hallituksen jäsenenä.

Kaiken muun lisäksi olen saanut olla mukana CTIF-toiminnassa Nummelan naisten kanssa, ja pääsimme edustamaan Suomea Villachiin vuonna 2017. Ensikosketukseni lajiin oli Kuopion kisoissa vuonna 2001, jolloin olin mukana Rempparyhmässä.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Palokuntaharrastuksen pariin päädyin vuonna 1988, kun lähdin enoni matkassa ensimmäiselle palokuntaleirilleni. Samalla liityin Virkkalan VPK:hon, joka olikin monta vuotta kotipalokuntani.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Toivon voivani tuoda mukamani pitkän nuorisotyön taustan sekä aktiivisen naistyöntekijän näkökulman. Minulle on tärkeää, että jokainen palokunnan jäsen tulee huomioiduksi osastosta riippumatta.

Marika Metsä-Tokila (varapuheenjohtaja) Kalannin VPK

Olen palveluvastaava Kalannista, Uudestakaupungista. Työskentelen Merililjakodissa, joka on aikuisten vammaisten ja kehitysvammaisten palveluasumisyksikkö.

Olen ollut palokuntanainen ja palokuntalainen jo 30 vuotta ja aktiivinen järjestötoiminnan kehittäjä. Historiaan kuuluu mm. aiemman valtakunnallisen naistyötoimikunnan puheenjohtajuus sekä Länsi-Suomen Pelastusalan liiton naistyövaliokunnan puheenjohtajuus.

Olen palokuntaurani aikana toiminut niin hälytysosastossa, naisosastossa, tukiosastossa, kuin nuoriso-osaston johtajana ja kouluttajana. Nykyisin olen aktiivisesti mukana kahden palokunnan naisosaston toiminnassa sekä vetäjänä viime syksynä startatussa Special Rescuen-toiminnassa Kalannissa. Tämän uuden toiminnan lisäksi hälytysmuonitustoiminta on lähellä sydäntäni.

Juho-Jussi Heinäaho Kuivaniemen PVPK (Koulutustyöryhmän puheenjohtaja)

Olen sopimuspalomies Kuivaniemen PVPK:sta. Toimin Kuivaniemellä nuoriso-osaston johtajana sekä ryhmänjohtajana ja olen Pohjois-Suomen nuorisotyötoimikunnan puheenjohtaja. Palokuntaurani on alkanut palokuntanuorena Kuivaniemellä v. 2000, jonka jälkeen olen siirtynyt hälytysosastoon 2007. Olen lisäksi ollut Taivalkosken VPK:ssa sekä Kemin VPK:ssa muutaman vuoden, joten erilaisista lähtökohdista on jonkinlaista näkemystä.

Näen nuorissa paljon tulevaisuutta palokuntapuolella ja olenkin jo pitkään vaikuttanut nuorisopuolella asioihin valtakunnallista tasoa myöten. Olen kiertänyt v. 2002 Turun suurleiristä lähtien nuorten leireillä ja olen myös ollut erilaisissa vastuutehtävissä leiritoimialoilla. Olen avoin ja halukas oppimaan uutta, joten harrastustyöryhmä tuo haasteineen mukavaa tekemistä arkeen.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Kuivaniemi oli jo v. 2000 pieni muutaman tuhannen ihmisen kylä, joten harrastusmahdollisuuksia omalla kylällä oli todella rajoitetusti. Muutama ystävä oli jonkin aikaa jo harrastanut palokuntanuorissa ja lähdin heidän kannustamana koittamaan ja sille tielle on jääty. Palokunnan yhteishenki vei mukana.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Monipuolista osaamista ja avointa keskustelua eri alojen toimista. Itse yritän tuoda mahdollisuuksien mukaan nuorisopuolen ääntä esille asioissa.

Irja Viinikainen Simon VPK

Olen v.1962 syntynyt Korpilahdelainen. Perheeseen kuuluu 3 aikuista lasta ja 2 lastenlasta. Ammatiltani olen ravintola-alan ammattilainen. Nykyään työskentelen Jyväskylän kaupunginteatterissa.

Palokuntaan olen liittynyt 1992 Korpilahden palokuntanaiset ry. Kouluttajakoulutuksen olen käynyt 1996 ja kouluttajamestariksi 2008. Keski-Suomen pelastusalanliitossa olin koulutusohjaajana 1996-2008. Valtakunnallisessa naistyötoimikunnassa olen ollut monet kaudet ja puheenjohtajana 2009-2015. Erosin Korpilahden palokuntatoiminnasta 2017 ja siihen loppui myös n. 22 vuoden palokuntanuorten kouluttaminen. Liityin Simon VPK:n 2017 syksyllä ja siitä Lapin palokuntanaistyötoimikunnan sihteeriksi ja 2020 helmikuussa puheenjohtajaksi. Palokuntanaisia olen kouluttanut eri pelastusliitoissa (Keski-Suomi, Lappi, Pohjois-Suomi, Etelä-Savo ym.) yli 25 vuotta. Palokuntanuorten leirejä v. 1994-2007 Keski-Suomen pel, 2008- Lapin pel ja valtakunnalliset leirit 6 kpl siihen väleihin eri tehtävissä.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

25-vuotisen lentopallourani jälkeen piti löytää jotain mielekästä tekemistä ja vapaaehtoistyö oli mielenkiintoinen ja haasteellinen asia. Olin seurannut kahta nuorempaa veljeäni jotka olivat Korpilahden VPK toiminnassa mukana ollut jo vuosia. Siitä se kipinä sitten lähti ja alettiin keräämään porukkaa ja heräteltiin Korpilahden palokuntanaiset ry. Uudestaan henkiin muutaman vuoden tauon jälkeen. Silloinen palopäällikkö oli tyytyväinen ja innokas palokuntanaisten uudelleen järjestäytymisestä. Ja samaan syssyyn syttyi yksi yö keskustassa suuri työväentalonpalo, jossa olin sitten letkukasseja kantamassa Päijänteen rantaan, että vettä saatiin sammutustöihin, kun asuin perheeni kanssa ihan siinä vieressä. Siitä sitten hyvällä naisporukalla jatkettiin harrastusta eteenpäin kouluttautumalla pikkuhiljaa eri asioihin. Minut myös pyydettiin jatkamaan palokuntanuorten kouluttamista, koska muuten se olisi loppunut kokonaan.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Mukavaa yhdessä ja erikseen työskentelyä hyvässä porukassa, toisia ja itseään kuunnellen, tietoa etsien ja käyttäen monenlaisissa tehtävissä. Hyvää ryhmähenkeä ja yhteisöllisyyttä.

Bálint Berki Koskenkorvan VPK ja Kauhajoen VPK

Olen juuriltani unkarilainen VPK- ja maanpuolustusaktiivi, turvallisuusalan ammattilainen, kunnallispoliitikko ja lautamies, syntynyt Kauhajoella 1993, eläen siellä nuoruuteni. Sotilasarvotani suojeluylikersantti res. Päätoimeni on vanhempi vartija Securitas Oy:ssä ja sivutoimeni sammutusmies Etelä-Pohjanmaan pelastuslaitoksella, Koskenkorvan ja Kauhajoen paloasemilla. Kauhajoen VPK:ssa toimin nuoriso-osaston johtajana 2012-2020 ja sihteerinä 2019-2021. Koskenkorvan VPK:ssa varapuheenjohtajana 2021-2025 ja 2026 alkaen puheenjohtajana.

Olen mukana myös alueellisissa tehtävissä: Etelä-Pohjanmaan pelastuslaitoksen johtokunnan varajäsenenä 2021-2023, Pohjanmaan Pelastusalan Liiton nuoriotyötoimikunnassa eri tehtävissä 2017 alkaen, nykyisin PoPeLi hallituksen varajäsenenä ja kansainvälisyyskoordinaattorina ja Suomen Sopimuspalo kuntien Liiton Etelä-Pohjanmaan aluetoimikunnan varajäsenenä 2023 alkaen.

Ennen korona-aikaa muutin syksyllä 2019 Ilmajoen Koskenkorvalle opiskelemaan ja valmentautumaan Poliisiammattikorkeakoulun pääsykokeisiin paikallisen kansanopiston uuden poliisialan valmennuslinjan avulla. Korona-aika ikävä kyllä sotki suunnitelmat ja säilöi haaveet poliisiin urasta toistaiseksi naftaliiniin. Sen sijaan onnistuin löytämään ja pääsemään mukaan politiikkaan ja sitä kautta sain kokonaan uuden alun elämälle. VPK:n ja maanpuolustuksen lisäksi harrastan musiikkia; soitan trumpettia useissa kokoonpanoissa. Sydäntä lähellä on myös kaikenlaiset vanhat jutut, esim. museoautot ja historia.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Palomies ja poliisi ovat olleet lapsesta saakka toiveammattajani. Ollessani 10-vuotias, isäni näytti minulle paikallislehden ilmoitusta; ”Kauhajoen VPK:n harjoitukset alkaa taas kesän jälkeen ja 10 v. alkaen otetaan mukaan uusia nuoria”. Olimme joskus ennenkin käyneet Kauhajoen paloasemalla avointen ovien päivänä mutten ollut tiennyt tällaista harrastusta olevan olemassakaan, joten olin aivan täpinöissäni. Palokunta onkin sen jälkeen ollut kiinteä osa elämäni. Myös suvussani Unkarissa on muutama entinen vepari.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Harrastustyöryhmään haettiin uusia jäseniä, joille katsottiin eduksi kokemus soittokunta- ja veteraanitoiminnasta. Oma kokemukseni kyseisiltä aloilta ei ole peräisin palokuntien, vaan maanpuolustuksen parista ja sen takia toimikunnan työskentely on itselleni jotain uutta. Uskon silti että maanpuolustus- ja perinnetyöllä olisi annettavaa myös palokunnillekin ja miksei toisinpäinkin.

Viranomaisyhteistyö on päivän sana ja kolmannella sektorilla on pilvin pimein toimijoita joiden soisi toimivan yhteistyössä keskenään enemmänkin.

Sirpa Reijonsaari Lapin VPK

Hei, olen Sirpa Reijonsaari, naisosastolainen Lapin Vpk:sta, joka sijaitsee Rauman itäisessä kaupunginosassa. Minun perheeseeni kuuluu kolme lasta ja kaksi lastenlasta. Toimin isännöitsijänä, joten arjen turvallisuus on myös työelämässä tärkeää, onhan koti se ihmisen turvapaikka, linnake, jossa ovat ne tärkeimmät elämän asiat. Olen ollut 24 vuotta Lapin naisosastossa, jossa toiminut myös luottamustehtävissä. Olen toiminut Länsi-Suomen pelastusalan liiton Rauman alueen naistyön alueohjaajana neljä vuotta, vuoteen 2020 ja kuulunut Rauman alueen naistyyöryhmään vuoteen 2023. Olen toiminut myös kurssinjohtajana Länsi-Suomen pelastusalan liiton kursseilla, ja toimihenkilönä liiton tapahtumissa; aina mukana, jos tarvitaan. Tällä hetkellä toimin liiton kouluttajana (naistyön peruskurssi). Olen 72-tuntia varautumiskouluttaja, ja teen myös turvallisuusviestintää erityisryhmille yhteistyössä Satakunnan pelastuslaitoksen kanssa. Toimin tällä hetkellä naisosaston lisäksi myös veteraaniosastossamme, jossa ole osaston sihteerinä. Minulla on takana liiton leirejä vuodesta 2004 sekä viisi valtakunnallista leiriä Rovaniemeltä Helsinkiin, joista on tuttuja ympäri Suomen maan. Verkostoituminen on ollut minulle aina tärkeää, niin töissä kuin harrastuksissa. Muista harrastukset: teen käsitöitä, kerään vanhoja postikortteja, ja lisäksi teen järjestyksen valvojan hommia.

Mikä sai sinut liittymään palokuntatoimintaan?

Palokunnan toimintaan ovat minut tuoneet omat lapseni, jotka ovat olleet mukana Lapin vpk:n soittokunnassa. Lisäksi tutut henkilöt naisosastossa saivat minut liittymään mukaan vuonna 1999.

Mitä odotat harrastustyöryhmältä?

Harrastustyöryhmässä toivon voivani kehittää palokuntanaistyötä ja tukiosastojen toimintaa yhdessä kaikkien toimijoiden kanssa. Harrastusosastoissa tehtävä työ on sellaista toimintaa, jota ei voi rahassa mitata. Nuorisosastoista kasvaa tulevaisuuden hälytysosastolaisia ja jäseniä nais- ja tukiosastoihin. Nais- ja tukiosastojen muonitus- koulutus- ja turvallisuusviestintätehtävät tukevat hälytysosastoja. Veteraaneilla on sellainen tieto/taito, jota myös on hyvä kuunnella, koska ilman heitä emme olisi sitä mitä nyt olemme. Olen luonteeltani utelias, innovoiva ja sitä mieltä, että asioita voi katsoa monesta eri näkökulmasta. Se, että toimimme eri puolella Suomea on myös mahdollisuus ja rikkaus. Toimintaympäristömme ovat erilaisia suurkaupungeissa, tiheästi asutulla maaseudulla, pitkien matkojen päässä pohjoisessa ja saaristossa, jolloin toimintatavatkin ovat erilaisia, eli ei ole yhtä oikeaa tapaa toimia. Meillä kaikilla on yhteinen päämäärä. Yhteistyössä on voimaa, pyrin toimimaan tasapuolisesti niin, että kaikki nais- ja tukiosastot ovat samalla viivalla. Yhdessä olemme vahvempia ja kaikkia on hyvä kuunnella. Toivon, että myös tältä arvopohjalta tehdään yhdessä päätöksiä.

Laura Pessa Selänpään VPK (Kilpailutyöryhmän puheenjohtaja)

Mie oon Laura, ja asustelen Kouvolassa. Palokuntaharrastus on saanut alkunsa vuonna 2009 Selänpään VPK:ssa, jossa olen käynyt koko nuorisopolun läpi. Aikuisiällä olen liittynyt myös Kouvolan VPK:n jäseneksi, missä olen mukana nuoriso-osasto kouluttajana, sekä harrasteosastossa. Toimin Kaakkois-Suomen pelastusalanliiton NTK:n Kouvolan alueohjaajana.

Vuodesta 2011 lähtien olen osallistunut Kaspelin alueleireille, sekä valtakunnallisille leireille, ensin palokuntanuorena, ja aikuisena toteuttamassa leiriä. Palokuntakisoissa olen ollut mukana kisaamassa vuodesta 2010 aina tähän päivään saakka. Kilpailukokemusta löytyy alueen kisoista aina palokuntanuorten SM-kisoihin. Olen ollut mukana järjestämässä palokuntanuorten SM-kisoja vuodesta 2022 lähtien.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Pienessä kylässä harrastusmahdollisuudet olivat rajalliset, joten palokunta oli helppo harrastus. Isosisko ja isovelji ovat kummatkin mukana palokunnassa, joten heidän mukana mentiin palokuntaan mukaan.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Odotan, että pääsemme kehittämään palokuntaharrastusta, joka olisi osastosta ja iästä katsomatta olisi mahdollisimman mukava harrastus.

Joonas Nieminen Taivassalon VPK

Kuulun Taivassalon Vapaaehtoiseen Palokuntaa, jossa olen ollut jo jäsenenä yli 25 vuotta. Tällä hetkellä toimin sammutusmiehenä, nuoriso-osaston varajohtajana, sekä hallituksen varajäsenenä.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Isovanhempien ja isän jalanjäljissä liittynyt Taivassalon Vapaaehtoiseen Palokuntaan 7-vuotiaana.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Odotan harrastustyöryhmältä uusia toimintatapoja ja näkemyksiä siihen, että tulevaisuudessa olisi vahva, tunnettu ja näkyvä sopimuspalokunta -kenttä. Ja että jatkossakin VPK olisi mukava ja monipuolinen harrastus kaiken ikäisille ja osastoihin katsomatta

Erkki Lehtonen Virkkalan VPK

Länsi-Uudeltamaalta Virkkalan VPK on kotipalokuntani. Poikaosastosta aikanaan aloittanut, tällä hetkellä veteraanijaoksessa. Hälytysosastossa pääsin aloittamaan 1973 ja päättyi 2022.

Luottamustoimia tämän harrastustyöryhmän lisäksi on Uudenmaan Pelastusliiton vaalivaliokunnan jäsenyys toistaiseksi. Palokuntanuorten leirit ja erilaiset kilpailut ollut lähellä sydäntä, molemmista löytynyt tehtäviä.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Naapurin poikien mukana menin ja tuntuu intoa vielä olevan.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Että saan osaltani olla mukana kehittämässä palokuntien harrastustoimintaa, näin koen myös tapahtuneen.

Vuoteen 2026 on tarkoitus päättää toimintani harrastustyöryhmässä.

Kari Leino Perttelin VPK

Palokuntaan liittyminen on osalta ollut "vapaaehtoinen pakko" siitä enemmän tuonnempänä. Palokunta harraste on alkanut Forssan VPK:ssa (perustettu 1882). Silloin oli muutama oranssihaalari vanhemmilla palokuntalaisilla. Nuorilla ns. normaalit siniset työhaalarit. Kypärät ja turvasaappaat löytyi kaikilla. Hitsarin kintaat toimivat palohansikkaina. Paljon on työturvallisuudessa päästy eteenpäin. (huh niitä aikoja).

Sopimuspalokunnan päällikkökurssi Espoon opistolla on suoritettu ja jokunen muukin kurssi ja tutkinto. Lohjan väestönsuojelukoulussa harjoitusmestarina ollessa tuli kiinnostus väestön-suojelutyöhän. Eri ammatillisia pelastustoimen virkatehtävää on 40 v aikana suoritettu kohtalaisesti onnistuenkin. VPK toiminnan pisin yksittäinen rupeama on ollut sihteerin tehtävät 30 v. Nyt jatketaan puheenjohtajana seuraavat 3 vuotta.

Pelastusalan liiton luottamustehtävissä luottamusta n.25 vuoden ajalta ja ehkä vielä jatkossakin. Paikallisen seutukunnan yhteistoiminta-alueen aluetoimikunnassa on myös luottamustehtäviä uskottu hoitooni. Muutama rivi saattaisi vielä löytyä kerrottavaa, mutta tarinoidaan niistä sitten kun tavataan.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Palokuntaan liittyminen oli ns. vapaaehtoinen pakko. Ammattikoulu loppui eräänä toukokuun lauantaina ja töihin heti sunnuntain jälkeen maanantaina Puolimatka Oy keittiö-kalustetehtaalle.

Ekana työpäivänä ennen ensimmäistä kahffeeetuntia tuli isomies paperi kourassa ja käskytti "nimi tohon". Se oli ammattiyhdistykseen liittymiskaavake. Ei kyselty kiinnostaako vai ei liityttävä oli.

Ennen iltapäivän kahffeeetuntia tuli toinen mies ja työnsi taas lapun kouraan ja sano "nimi tohon". Jälkimmäinen herra oli Forssan VPK:n varapuheenjohtaja, joka rekrytoi uusia jäseniä palokuntaa. Luulin, että tuokin allekirjoitus oli "pakollinen" Tällä tiellä ollaan ja niin pitkään ollaan, kun joukkoon kelpuutetaan.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Nöyränä harrastetyöryhmän noviisina odotan mielenkiintoista työskentelyä palokunta aatteen ylläpitämiseksi tänään, huomenna ja vuosiksi eteenpäin.

Tänään: Korostaa nykyhetken tekojen tärkeyttä. Jokainen harjoitus, jokainen osallistuminen ja jokainen oppimiskokemus tänään luo perustan tulevalle.

Huomenna: Viittaa välittömään jatkuvuuteen ja valmiuteen. Valmius auttaa ja toimia on oltava läsnä joka hetki, myös huomenna. Vuosiksi eteenpäin: Osoittaa syvää sitoutumista ja periksiantamattomuutta. Palokunta-aate ei ole hetkellinen villitys, vaan elämäntapa, joka kantaa läpi vuosikymmenten ja sukupolvien.

Robin Hartman Grankulla FBK

Olen Robin Hartman, Palokuntatoimintaan liityin 18-vuotiaana, kun liityin Grankulla FBK:n hälytysosastoon. Siirryin syksyllä kouluttamaan nuoria ja seuraavan keväänä minut valittiin nuoriso-osaston johtajaksi ensimmäisen kerran. Siitä lähtien olen ollut aktiivisesti mukana omassa palokunnassani sekä eri toimikunnissa palokuntanuorisotyössä. Kesäisin osallistun aktiivisesti leireille, ja kaksikielisenä palokuntana tämä tarkoittaa yleensä osallistumista kahteen eri leiriin. Leireillä toimin pääasiassa kurssinjohtajana, mikä on ehdottomasti vuoden kohokohtia. Kansainvälinen palokuntanuorisotyö on minulle todella tärkeä osa toimintaa. Olen osallistunut kouluttajavaihtoihin, kouluttanut International Rescue -kurssia ja osallistunut oman palokuntani nuorten kanssa leireille ja kilpailuihin ulkomailla. Kokemukseni perusteella voin todeta, että palokuntatoiminnassa yhteinen tekeminen yhdistää, vaikka yhteistä kieltä ei aina löytyisikään.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Lukion aikana minulla oli kavereita palokunnassa. Kun keskustelimme palokunnasta, väitin, että pystyisin samaan, jos vain kävisin muutamassa harjoituksessa. Tämä piti tietenkin todistaa, ja siitä lähtien olen ollut mukana.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyötoimikunnassa?

Haluaisin Harrastustyöryhmän kautta kehittää toimintaa sellaiseen suuntaan, että jokainen jäsen tuntee itsensä tasavertaiseksi ja kuuluvansa ryhmään roolista riippumatta. Palokuntatoiminnassa näen tärkeimpinä arvoina sen, että pystytään tarjoamaan arvokasta toimintaa iästä huolimatta ja asuinpaikasta riippumatta.

Harrastustyöryhmä (Esittelijä)

Niko Ara Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö ja Padasjoen VPK

Toimin SPEKissä palokuntien harrastus toiminnan kehittämispäällikkönä. Palokunta taustaa minulla on yli 20 vuotta, pääasiassa Padasjoen VPK:ssa. Toimin Padasjoen VPK:n hallituksen puheenjohtajana, ja ryhmänjohtajana. Olin myös pitkään nuoriso-osaston johtaja. Luottamustehtäviä on lisäksi SSPL Päijät-Hämeen työvaliokunnan varapuheenjohtajuus sekä Päijät-Hämeen Pelastuslaitoksen sopimuspalokuntien kehittämistyöryhmän jäsenyys. Opiskeluaikoina, kun asuin Lahdessa, olin Lahden VPK:n hälytysosaston jäsen. Palokunnallamme on myös ystävyyspalokunta Saksassa, Freiwillige Feuerwehr Ohe.

Nykyään asun perheeni kanssa Hämeenlinnassa.

Mikä sai sinut liittymään mukaan palokuntaan?

Palokuntaan lähdin mukaan kaverin houkuttelemana varusmiespalveluksen jälkeen. Toki kiinnostusta oli jo aikaisemminkin, sillä kävin Padasjoella aikaisemmin "Rescue- Lukion", jossa järvipelastus oli vahvassa roolissa. Palokunnassa on aina ollut kavereita ja sinne on ollut mukava mennä. Auttamisen halu on edelleen vahvasti läsnä, mutta samalla myös palokuntatoiminnan kehittäminen, jotta esimerkiksi Padasjoen VPK voi pärjätä jatkossakin eri ilmiöiden parissa.

Mitä odotat työskentelyltä harrastustyöryhmässä?

Kentän ääni tulee kuulua työryhmässä ja näkyä kädenjäljessä. On hienoa, että työryhmän jäseneksi on valikoitunut kokeneita, pitkän linjan palokuntalaisia, mutta myös nuoria jotka osaavat tuoda nuorten näkemyksiä palokuntien harrastustoiminnan kehittämiseen.

